

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΒΕΝΕΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

(Ποίημα του Μεγάλου Δουκά Φραντσέσκου Βενετίας του Βασιλέως Όλιγας)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Το πείσμα του γάλλου καλλιτέχνη

Μετά το γαλλογερμανικό πόλεμο του 1870, που τόσο στοιχίσε στους Γάλλους, μία Γερμανική εταιρεία παράγγειλε στον Γάλλο καλλιτέχνη Καρλό Μπιλιέ, την προτομή του πρόχρηκου διαδόχου της Πρωσίας. Ο Μπιλιέ όμως δεν ήθελε, με κανένα τρόπο, να αναλάβει την εργασία αυτή, από πείσμα προς τους έχθρους της πατρίδος του, Γερμανούς. Έπειδή όμως και οι πλάται του έπείναν, τους είπε τέλος :

- 'Η προτομή που μου ζητάτε θα σας στοιχίση πολύ ακριβά !
- Πέστε πόσα θέλετε ; ρώτησαν τότε οι άγγελοι ! Γερμανοί !
- Πέντε δισεκατομμύρια φράγκα ! απάντησε ξερό ο καλλιτέχνης...

Φυσικά, κατόπιν αυτού οι Γερμανοί έβρυσαν θυμωμένοι. Γιατί άπολύτως ο Μπιλιέ ζήτησε για την προτομή το ποσό των δέκα πλίσσων μετά τον πόλεμο ή Γαλλία στους Γερμανούς ως αποζημίωση !...

Ο Κορτές και ο Βασιλέως του

Όταν ο κατακτητής του Μεξικού Φερνάνδος Κορτές επέστρεψε στην Ισπανία δεν έγινε δεκτός από τον βασιλέα του με τις τιμές τις οποίες έδικαιούτο να περιμένει.

Βλέποντας ότι ο Κάρολος δος ούτε τον καλούσε καν για να τον συχαρή τουλάχιστον για τις νίκες του, έπηγε στ' ανάκτορα άρρόσηλος, και παρουσιάσθηκε ξαφνικά ένθρονος του άχάριστου ημετέρου.

- Ποιός είσθε ; τον έρωτησε άστυρά ο Κάρολος, μόλις τον είδε, χωρίς να τον άναγνωρίση.
- Είμαι ένας άνθρωπος, άπήνησαν ύπερήφανα ο νικητής του Μεξικού, ο οποίος σας έδωσε περισσότερες έπαρχίες απ' όσες πόλεις σας έκληροδότησαν όλοι οι πρόγονοί σας μαζί !...

Ποιός ήταν ο κίνδυνος

Σε κάποια μάχη, ο περίφημος για την άνδρεία του στρατάρχης ντε Μποργκλί, διηύθυνα τα στρατεύματά του εύροκόμητος επάνω σε ένα ύψωμα που έβάλλετο συνεχώς από τον έχθρο. Βλέποντας τον κίνδυνο που διέτρεχε η ζωή του, οι άξιωματικοί του προσέτασαν με κάθε τρόπο να τον πείσουν να κατέβη από το ύψωμα. Ο γενναίος στρατάρχης δεν ένοούσε να τους άκούση.

- Κύριε στρατάρχα, του είπε τέλος ο ύπασπιστής του, συλλογίσθηκε ότι αν σκοτωθήτε, στην διάκριση του στρατού θα σας άδεδεχθή ο κ. ντε Ρουθ.
Ο ντε Ρουθ ήταν ο πιο ήλιθός από τους άνωτέρους άξιωματικούς του γαλλικού στρατού.

Ο ντε Μποργκλί τότε άντελεφθηκε τον κίνδυνο που διέτρεχε αν αυτός αλλά ο στρατός του, έδεδχη να κατέβη από το ύψωμα.

ΕΞΥΠΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΨΗΛΑ!

Μετά τη Γαλλική Έπανάσταση, μία μέρα στην Έθνοσύνελευση, ο τότε πρόεδρος Τισσώ, ο οποίος κατηγορήτο από τους έχθρούς του ότι κατά την έποχή της τρομοκρατίας είχε σφάξει την οικογένεια ντε Λομπάκ και περιέφερε το κεφάλι της επάνω σ' ένα κινάρκι, τσακώθηκε με τον συνάδελφό του Βιλλερμαίν.

- Μην σηκώνετε τόσο ψηλά το κεφάλι, κύριε, όταν άποτεινεθε σε μένα ! του φώναξε θυμωμένος, σε μία στιγμή παραφροσύας.

- 'Ε, κύριε ! απάντησε τότε άμέσως ο Βιλλερμαίν. 'Εγώ τουλάχιστον δεν σηκώνω παρά... το δέκα μου κεφάλι !...

κατέκτησαν τας Άθήνας και άπλώθηκαν γρήγορα και στις έπαρχίες. Στο χορο του 1856 η περισσότερο κυρίες φορούσαν τ' άποτρόπαια αυτά χρώματα, που κα έκανε χειρότερα και ή έπικρατούσα τότε μόδα.

Το κρινολινο τέλος ήρθε κ' αυτό στην Άθήνα την έποχή που ή Άμαλία, διαγμένη από την Έπανάσταση, άκολουθούσε το Βασίλειά σύζυγό της στην έξοιά.

Ο Παλιός

ΣΤΗ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΜΟΥ

Του Χαΐνε

Στου τραγουδιού μου επάνω τα φτερά γλυκιά μελαχροινή μου θα σε φέρω, να πάω εις του Γάγγη τα νερά, στον τόπο τον καλύτερο που ξέρω.

Έκει που το φεγγάρι τ' άργυρό φωτίζει πεδιάδα άνθομένη το άνθος του λπκού το δροσερό την άδελφή του την μικρούλα περιμένει.

Έκει τα άστεράκια γαλάζια άκτινες στα τρανταρούλα σκοπούνε και στις νυκτός άκοιές τη σγαλιά τα γουόλια που γλυκά κρηφομιούνε.

Τό ζαρκαδάκι άφηνγκρίζαι θαλά, ή τρέχει στα χορτάκια χωρίς έννοια κ' άκούγεται μακριά όπου κυλά ο Γάγγης το νερά του τ' άσημένια.

Έκει όπου άπλώνουν κουρμαδιές ίσμο παχύ, κ' οι θυο θα έπαλωθούμε και μ' όνειρα, μ' άγάπη μ' εύωδιές ζωή άγγελική θε να περνούμε.

Μεταφρ. Θεοδώρου Βελλιανίτη

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ

Του Βερνζέρου

Συ έρωτα στής γης το περιβόλι Σπέρνης, φτενείες και ζωή κωιράζει Μά χλιού να με πάρονο διαβολοί Άνίσως του κακού δεν κοιμίζεις !

Τι βγαίνει και αν σπέρνης, σάν θερίζει Ο Χάρος με άχόρταγο δρεπνεί, Κι' ό,τι γλαφρό κλονάρι με στολίζει Με μιάς αυτός μοραεί να το έρωάνει ;

Έρωτα ξύπνα ! δός μας τη φωτιά σου ! Ο Χάρος δη συμφορά σκορατεί Τόση σκοραπές ζωή με τη ματιά σου ! Και ή ζωή τον θάνατο χτυπάει !

Σύ έρωτα, τον Χάρο, σάν θελήσης Μά την ψυχή μου σκλάβο σου τον παίρνεις, Σώνει μονάχα μία να ένεινής Κι' όσο αυτός θερίζει σ' να σπέρνης !

Μεταφρ. Κλ. Τριανταφυλλός (Ραμακάς)